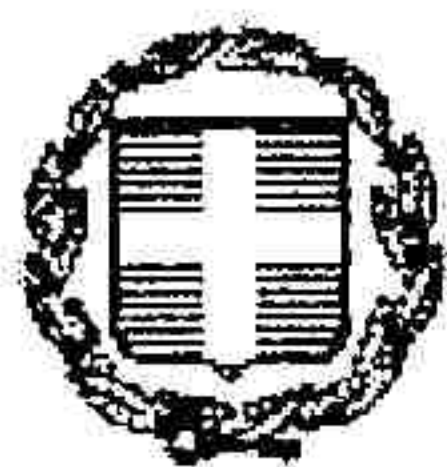

03 ΑΠΡ. 2013

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήν03/04/2013 - 10:21α

Αριθ.Πρωτ:ΓΚΕ 1056404 ΕΞ 2013 3189

Ταχ. Δ/ση : Λεωχάρους 2
Ταχ. Κωδ. : 105 62 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες : Α. Χατζαλή
Τηλέφωνο : 210.33.75.066
210.32.24.878
FAX : 210.32.35.135

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
✓ Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
Απάντηση 3 σελίδες

1.Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης
και Τροφίμων Γραφείο κ.
Υπουργού Αχαρνών 2 10176
ΑΘΗΝΑ

ΚΟΙΝ : 2.Βουλευτή κ. Θ.Ψύρρα
Δια της Βουλής των Ελλήνων

ΘΕΜΑ: Σχετικά με την αριθ. 8195/8-3-2013 ερώτηση

Σε απάντηση της με αριθ. Πρωτ 8195/8-3-2013 ερώτησης που κατέθεσε ο
βουλευτής κ. Θ. Ψύρρας, σας γνωρίζουμε ότι:

- Α. Ως γνωστόν, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης της αιθυλικής αλκοόλης και των αλκοολούχων εν γένει προϊόντων διέπονται, ήδη από το 1992, από κοινοτική νομοθεσία (Οδηγίες 92/12/ΕΟΚ ήδη αντικατασταθείσα από την Οδηγία 2008/118/ΕΚ, 92/83/ΕΟΚ, 92/84/ΕΟΚ) η οποία προέκυψε σαν αποτέλεσμα συνολικής συμφωνίας μετά από πολυετή σκληρή διαπραγμάτευση.

Με βάση λοιπόν την προαναφερθείσα κοινοτική νομοθεσία, η γενική αρχή είναι μεν η ενιαία και ομοιόμορφη φορολογική αντιμετώπιση και η μη διαφοροποίηση των αλκοολούχων ποτών, όσον αφορά τον ΕΦΚ, πλην όμως έγιναν δεκτές ορισμένες εξαιρέσεις για συγκεκριμένα προϊόντα και καθεστώτα διαφόρων Κρατών-Μελών.

✓

Β. α. Έτσι, όσον αφορά τη χώρα μας, μεταξύ των άλλων, παρέχεται η δυνατότητα για την εφαρμογή μειωμένης φορολογίας στο αλκοολούχο ποτό «ούζο» το οποίο, ως γνωστόν, αφ' ενός μεν συνιστούσε [Καν.(ΕΟΚ) 1576/1989 για τα αλκοολούχα ποτά] και συνιστά [Καν.(ΕΚ) 110/2008, ο οποίος αντικατέστησε τον Καν. (ΕΟΚ) 1576/1989] αναγνωρισμένη και προστατευόμενη υπέρ της χώρας μας επωνυμία [τότε μεν (1992) ειδική παραδοσιακή ένδειξη, σήμερα δε (με το καθεστώς του κανονισμού 110/2008) γεωγραφική ένδειξη], ταυτόχρονα δε και προϊόν περιφερειακού χαρακτήρα, αφ' ετέρου και μέχρι σήμερα αποτελεί και από πλευράς ποσοτικής το σημαντικότερο – και με απόσταση από τα άλλα παραγόμενα εγχωρίως αλκοολούχα ποτά – αλκοολούχο ποτό παραγόμενο από όλους σχεδόν τους λειτουργούντες ποτοποιούς – η συντριπτική πλειοψηφία (65% περίπου) των οποίων είναι μικρές ατομικές ή/και οικογενειακές κατά βάση επιχειρήσεις.

Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι η αναγνώριση της επωνυμίας «ούζο» - και η συνεπεία και αυτής φορολογική διαφοροποίηση του προϊόντος - δεν στηρίχθηκε στην καταγωγή των πρώτων υλών της παραγωγής του, η οποία άλλωστε εν προκειμένω δεν ασκεί καμιά απολύτως επιρροή, ενώ είναι προφανές ότι το γεγονός ότι ορισμένες (πολύ λίγες) από τις δραστηριοποιούμενες ποτοποιίες είναι μέλη πολυεθνικών ομίλων οπωσδήποτε δεν αλλοιώνει την κατά τα ανωτέρω φυσιογνωμία και χαρακτήρα του προϊόντος.

β. Όσον αφορά το «τσίπουρο/τσικουδιά», σημειώνεται ότι η παραγωγή του, κατά το έτος 1992 (οπότε και η φορολογική εναρμόνιση αναφορικά με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης), ήταν πολύ μικρή καθ' όσον, όπως άλλωστε είναι γνωστό, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της (τότε) ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας (ΚΝΦΟ), μέχρι το 1989, δεν επιτρεπόταν η παραγωγή του από τους (συστηματικούς) αποσταγματοποιούς.

Σήμερα, οι επωνυμίες «τσίπουρο» και «τσικουδιά» συνιστούν αναγνωρισμένες υπέρ της χώρας μας και προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, αναγνωρισθείσες με τον προαναφερθέντα ισχύοντα κοινοτικό Κανονισμό 110/2008 για τα αλκοολούχα ποτά.

Βεβαίως, η χώρα μας επέβαλε εξ' αρχής - μέσω εθνικής ρύθμισης - και στο «τσίπουρο/τσικουδιά» μειωμένη, όπως ακριβώς και στο «ούζο», φορολογία (συντελεστής ΕΦΚ μειωμένος κατά 50% σε σχέση με τον κανονικό) και τούτο λόγω της στενής σχέσης μεταξύ των δύο αλκοολούχων ποτών.

Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφέρουμε ότι, αν και συνεχώς ανερχόμενη έκτοτε και μέχρι σήμερα, η παραγωγή του «τσίπουρου/τσικουδιάς» υπολείπεται σημαντικά έναντι της παραγωγής του «ούζου», ενώ είναι προφανές ότι το εν λόγω προϊόν («τσίπουρο/τσικουδιά») δεν μπορεί αντικειμενικά να αποτελέσει τη λύση στα προβλήματα του αμπελοοινικού τομέα καθ' όσον, σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία [προαναφερθείς Καν.(ΕΚ) 110/2008], η πρώτη ύλη για την παραγωγή του είναι τα στέμφυλα, είτε αυτούσια, είτε εν μίγματι (υπό όρους και ποσοτικούς περιορισμούς) με οινολάσπες που βεβαίως συνιστούν τα υποπροϊόντα της οινοποίησης των σταφυλιών.

Γ. Ήδη, το Γ.Χ.Κ. σε συνεργασία με την αρμόδια Δ/νση της Γ.Δ.Τ. και Ε.Φ.Κ, εξ' αφορμής της σχετικής αλληλογραφίας που απηύθυνε η Επιτροπή της Ε.Ε. ύστερα από τη γενόμενη καταγγελία, με την κατάλληλη επιχειρηματολογία, εδραζόμενη στα ιδιαίτερα (αντικειμενικά) χαρακτηριστικά των δύο εν λόγω αλκοολούχων ποτών (ούζου» και «τσίπουρου/τσικουδιάς»), ως και σε ιστορικά στοιχεία, κατέδειξαν το «ομοειδές» τούτων, σύμφωνα και τις σχετικές προϋποθέσεις που έχει το Δικαστήριο στη νομολογία του, και συνεπώς και την ορθότητα κατ' ουσίαν της εφαρμοζόμενης από τη χώρα μας ομοιόμορφης φορολογικής αντιμετώπισης των εν λόγω αλκοολούχων ποτών και τη συμβατότητά της με το κοινοτικό δίκαιο.

Εφόσον, παρά τα προεκτεθέντα, η διαδικασία παράβασης κατά της χώρας μας συνεχισθεί με την αποστολή αιτιολογημένης γνώμης, το Υπουργείο Οικονομικών εκτιμώντας και τις αιτιάσεις της Επιτροπής θα προβεί στις περαιτέρω δόκιμες ενέργειες.

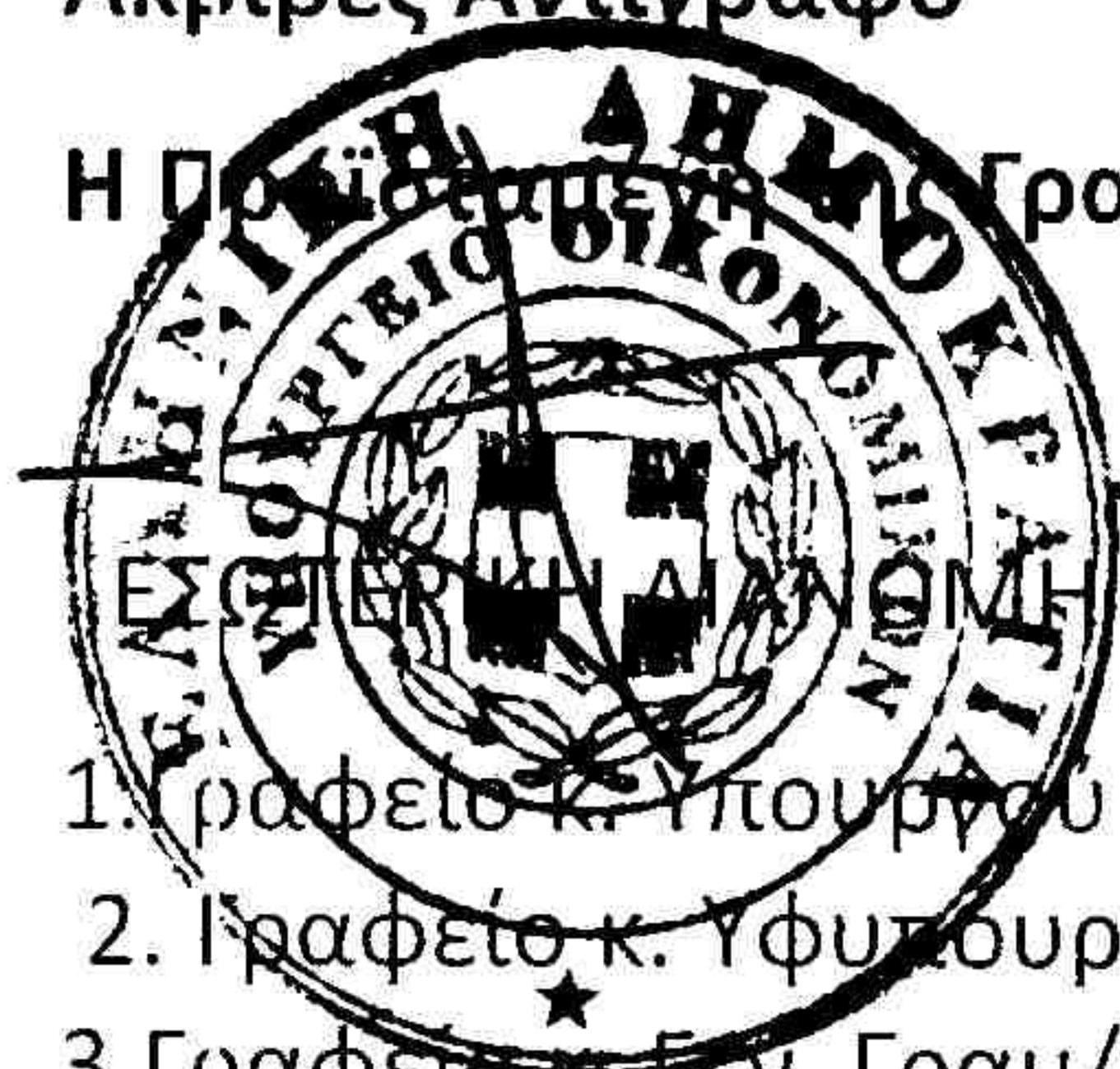
Είναι προφανές, ότι η εν λόγω επιχειρηματολογία δύναται να αποτελεί και τη βάση για την ελληνική θέση σε κάθε περίπτωση τυχόν αναδιαπραγμάτευσης, επαναδιαπραγμάτευσης κ.λ.π. του σχετικού με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης πλαισίου – δεδομένου μάλιστα ότι στο προαναφερθέν και ισχύον σήμερα κοινοτικό δίκαιο (Οδηγίες 92/83/ΕΟΚ, 92/84/ΕΟΚ) δεν υφίσταται μηχανισμός για την τροποποίησή του.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ

Ακριβές Αντίγραφο

Η Προϊσταμένη Γραμματείας

α/α
ΚΩΝ/ΝΟΣ Φ. ΡΑΜΦΟΣ
ΠΕ/Α'

1. Γραφείο κ. Υπουργού

2. Γραφείο κ. Υφυπουργού

3. Γραφείο κ. Γεν. Γραμ/τέα Δημοσ. Εσόδων

4. Γεν. Δνση Χημείου Κράτους, Τελωνείων και ΕΦΚ

4. Δ29 ,Δνση ΕΦΚ

5. Γραφείο Κοιν. Ελέγχου